

РЕШЕНИЕ

№ 14861

гр. София, 15.08.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **8685** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на М. Й. К. с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед № 2670/ 23.08.2023г., издадена от мл. автоконтрольор при 03 група, 02 сектор в ОПП при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП (ЗППАМ) – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство с табели с рег. [рег.номер на МПС], за срок от 6/шест/ месеца.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна, като издадена при нарушения на материалния и процесуалния закон. Твърди, че К. се е явила във ВМА и е дала проба за медицинско изследване. Иска се отмяна на оспорената заповед. Претендира се присъждане на направени по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – мл. автоконтрольор при 03 група, 02 сектор в ОПП при СДВР, издал процесната ЗППАМ не се явява и не изпраща представител. В придружителното писмо, с което е представена административната преписка от органа се прави възражение за прекомерност на претендираните от жалбоподателя разноски.

СГП, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е наложена на М. Й. К., за това, че на 23.08.2023 г. около 12,55ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към „Черковна“, управлява лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като след като е спряна за проверка, е отказала да ѝ бъде извършена проверка с техническо средство „Дръг Тест 5000“, с фабричен номер ARMM 0017. Издаден и е талон за медицинско изследване № 087493 за В. академия (ВМА) и връчени 7 бр. холограмни стикери.

За извършеното нарушение е съставен АУАН Серия ГА № 1036963 от 23.08.2023 г. за нарушение на чл. 174, ал. 3 ЗДвП.

За така описаното нарушение са били издадени две заповеди за ПАМ. Първата с № 2669/23-4332-004498/23.08.2023 г., с която на основание на основание чл. 171, т. 1, б. „б“ от ЗДвП. на М. Й. К. временно е отнето свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца.

Втората с № 2670/23-4332-004503/23.08.2023 г., която е предмет на настоящето производство, е издадена от мл. автоконтрольор при 03 група, 02 сектор в ОПП при СДВР, на основание чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП. и се изразява в прекратяване регистрацията на ППС с табели с рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца.

Заповедта е връчена лично на жалбоподателя на 23.08.2023 г., а жалбата, с която е сезирала съда е подадена чрез административния орган на 05.09.2023 г.

По делото е представена и приета административната преписка в цялост, както и допълнително ангажирани писмени доказателства от ответника относно компетентността на органа, издал оспорения акт.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в 14-дневния срок за обжалване, срещу подлежащ на обжалване акт от лице, за което той е неблагоприятен, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП. принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Видно от т. 3 на Заповед № 8121з – 1524/09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, СДВР е определена да осъществява контрол по ЗДвП., а съгласно приложената Заповед № 6400 от 07.07.2023 г. на Директора на СДВР, компетентни да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки от процесния вид са длъжностни лица – полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел "Пътна полиция" при СДВР . Видно от Заповед № 513з-12342 от 19.08.2020 г. на Директора на СДВР, издателят на процесната ЗППАМ заема длъжността мл. автоконтрольор 03 група от отдел "Пътна полиция" при СДВР. Поради това следва да се приеме, че е налице компетентност на административния орган за прилагане на принудителната административна мярка.

Оспорената заповед за прилагане на ПАМ е постановена в писмена форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК. Посочено е както правното основание за упражненото административно правомощие, така и фактите и обстоятелствата, възприети като релевантни за наличието на материалноправната предпоставка за прилагане на ПАМ. Поради това съдът приема, че изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. и чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за постановяване на мотивиран административен акт е изпълнено.

Съдебният контрол за материална законосъобразност на оспорения административен акт обхваща преценката дали са установени от компетентния орган релевантни юридически факти, изложени като мотиви в акта и доколко същите се съотнасят към посоченото в заповедта правно основание.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП. за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т. 2а, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Като материалноправна предпоставка за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 2а б. "б. " от ЗДвП. - за прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство законодателят е предвидил няколко алтернативни хипотези, сред които, като самостоятелно основание е и отказ да бъде проверен с техническо средство, без изискуема кумулативност, с което и да било друго основание по същия законов текст. При наличие на законоустановените предпоставки, както е в случая, наказващият орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че е установено, че на конкретната дата и място М. Й. К. управлявала собствения си лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] и е отказвала да бъде тествана за употреба на наркотични вещества и техни аналози. Неоснователни са възраженията сочени в жалбата относно неясно описание на извършеното нарушение в процесната заповед за прилагане на ПАМ.

Следва да се посочи, че АУАН е официален удостоверителен документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Предвид последното, при липса на надлежно иницирано оспорване от страна на жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК на цитирания АУАН, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, годни да опровергават както доказателствената стойност на АУАН, така и изложените в него фактически констатации.

Както вече се посочи, ПАМ от вида на процесната се прилага в няколко случая, един от които е отказът на водача да му бъде извършена проверка наличие на упойващи вещества (наркотици) с техническо средство, а втори - неизпълнението на предписанието за медицинско химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употреба на наркотични вещества или техни аналози. Касае се за две самостоятелни хипотези, които законът не е кумулирал, напротив изрично е използвал съюзът "или" - ПАМ се прилага при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или неизпълнение на предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско

изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози. В този смисъл развиваните доводи за изпълнение на предписанието от страна на оспорващата са неотнормими към спора.

Според нормата на чл. 171, т. 2а, б. „б „, от ЗДвП., ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. АНО е определил минималния срок за ПАМ. При определянето на продължителността на ПАМ е спазен принципът на съразмерност, установен в чл. 6 от АПК. Административният орган е действал в рамките на своята компетентност, произтичаща от разпоредбите на ЗДвП. Издаденият административен акт не засяга правата на жалбоподателя в степен, несъответстваща на извършеното нарушение.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП. - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Й. К. ,с ЕГН: [ЕГН] от [населено място], срещу Заповед № 2670/ 23.08.2023г., издадена от мл. автоконтрольор при 03 група, 02 сектор в ОПП при СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП. (ЗППАМ) – прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство с табели с рег. [рег.номер на МПС] , за срок от 6/шест/ месеца..

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: